

kunde foretage Tuberkulinindsprøjtning, og at de Dyr, som udføres, skulde have et bestemt Mærke, saa at vedkommende Dyr læge kunde faa et vist moralsk Ansvar med Hensyn til Indsprøjtningen. Man mener derved at opnaa, at det er kun ganske faa Kreaturer, som ville reagere i Hamborg eller andetsteds i Tyskland, og at det endvidere ikke var helt umuligt, hvis det kun var enkelte Kreaturer, som reagerede, og ikke $\frac{1}{3}$ som nu for Øjeblikket, at man kunde faa Tilladelse til at slagte dem fremdeles. Som sagt, hvis der var en Mulighed for, at der kunde træffes en saadan Ordning, vilde jeg anse det for det heldigste. Der er nemlig ingen Tvivl om, at vi ville faa et stort Prisfald paa vort Kvæg, naar vi skulle gaa over til at slagte dem herhjemme, og det vil ogsaa i Længden blive føleligt. Jeg er vis paa, at faa vi først et rent Forbud fra Tysklands Side, vil det være meget vanskeligt at faa lukket op i Fremtiden, men kan det blot lykkes os stadig at holde en lille Aabning, vil det altid være lettere at kunne faa den udvidet efterhaanden. Det er dog ikke sandsynligt, at den Strømning, som har Overtaget i Tyskland for Øjeblikket, vil vare til evig Tid, og det maa vi fra vor Side haabe paa. Det kunde derfor interessere mig at høre, hvad den højtærede Landbrugsminister har tænkt paa at gøre i denne Sag. Jeg tvivler ikke om, at han har Øjet aabent for, at det ikke alene gælder om at gøre noget, men ogsaa om at gøre det snart. Under disse Forhold forekommer det mig ogsaa, at det faar Betydning over for Behandlingen af Forslaget angaaende vor Indførsel fra Udlandet. Det forekommer nemlig ikke mig, at der er nogen Mening i, at reagerende Dyr her i Landet kunde benyttes som Brugsdyr, samtidig med at vore egne Dyr sendes tilbage fra Udlandet, med andre Ord næsten udelukkes rundt omkring, og der er heller ingen Mening i Lovforslagets Bestemmelser om, at Statskassen skal afholde Udgifterne ved Tuberkulinprøven og Karantæneudgiften for Dyr, som indføres fra Udlandet, samtidig med, at Staten paatager sig større Udgifter, for at vi kunne komme af med Overproduktionen, det Kvæg, vi ikke selv kunne spise. I den Henseende forekommer det mig, at man i alt Fald maatte kunne, ligesom Tyskland hidtil har gjort, lade Afsenderne afholde Udgiften selv. Der er ikke Grund for Statskassen til at have en Øres Tab paa den Konto. Jeg vil for øvrigt sige, at hvis det virkelig skal komme dertil, at baade Tyskland og Eng-

land lukke fuldstændig for vort Kvæg, saa at vi ville faa 90,000 à 100,000 Stkr. Kreaturer tilovers her i Landet, som vi altsaa ikke selv kunne fortære, vil der da være nogen Mening i, at vi af doktrinære Hensyn tillade andre at indføre Kreaturer? Man vil maaske spørge: Hvad kunne de Foranstaltninger nytte, som vi kunne træffe i den Henseende? Naar vi have et Udførselsoverskud af Værdi 12—14—16 Mill. Kr., spiller det ikke saa stor en Rolle, om vi kunne holde Kødindførsel for 1 Mill. Kr. mere eller mindre ude. Det er ganske rigtigt, det kan ikke højne Prisen paa vort Kød eller Kvæg i nævneværdig Grad, tværtimod, vi maa være forberedte paa, at Kvægpriserne gaa yderligere ned. Men der er ingen Tvivl om, at det Hul, som den Million Kroners Indførsel angaar, faa vi Lov til selv at dække, ligesom der heller ikke er Tvivl om, at hvis Sverige kommer ind under de samme Betingelser som vi, det da i forøget Grad vil sende levende Kreaturer til København, hvis vi vedblive at give Tilladelse dertil. Desuden vil jeg sige — ja, jeg ved næsten ikke, hvorledes jeg skal udtrykke mig — at rent psykologisk talt vil det have en vis Indflydelse i hele Befolkningen, være en vis Beroligelse, at man ser, at Staten paa en Tid, da vi staa omgærdede med Forbud fra alle Lande og med en Masse Kreaturer og Kød, som vi ikke kunne komme af med undtagen til Spotpris, dog ikke yderligere tillader andre Lande at sende Kreaturer ind og gøre Kvæget aldeles værdiløst. I den Henseende vil jeg sige, at der ikke er Spor af Grund til at tage det i Betragtning, at Kødet skulde blive dyrere for de Folk, der maatte købe det. Se vi f. Eks. paa den Pris, som Landbruget har faaet for Kreaturer i Aarene siden 1890, vil man se, at Over-skudsudførslen i 1890 androg en Værdi af 21 Mill. Kr., og den er nu gaaet ned i 1896 til $13\frac{1}{2}$ Million Kr., altsaa henimod det halve. Der er heller ingen Tvivl om, at hvis vi faa lukket fra Tyskland, ville Kvægpriserne blive betydelig lavere her i Danmark end nu, selv om vi holde Udlandet ude, hvad der faktisk finder Sted i Øjeblikket. Det forekommer mig i alt Fald ikke, at Købstæderne og specielt ikke Kjøbenhavn kan have noget derimod, saa længe som det er en Kendsgerning, at, medens Kreaturpriserne ere faldne 25 a 50 pCt. i de sidste 10 Aar, ere Kødpriserne i Kjøbenhavn vistnok omtrent de samme, som de vare for 10 Aar siden. Det viser sig altsaa, at Kødpriserne i Kjøbenhavn ikke i fjerneste Maade staa i Overens-